

FOLKETINGET

MF
Peder Hvelplund

Kære Peder Hvelplund

Ved e-mail af 22. juni 2020 til Folketingets Præsidium har du klaget over forholdene i forbindelse med fremsættelse af visse ændringsforslag til det forslag til lov om indfødsrets meddelelse, der netop er vedtaget (lovforslag nr. L 180).

Du har om de pågældende ændringsforslag anført, at fremsættelsen af dem betyder, at fortrolige, personfølsomme oplysninger om ubetinget eller betinget fængselsdom bliver gjort direkte personhenførbare og gør, at de berørte borgere kan identificeres, hvilket du mener er et brud på fortroligheden. Du har anmodet Præsidiet om at vurdere, om der er sket brud på fortroligheden og på persondataforordningen. Endvidere har du anført, at der kan være tvivl om, hvorvidt det skete er et brud på menneskerettighedskonventionen, og du har i den forbindelse henvist til en udtalelse fra en forsker ved Institut for Menneskerettigheder, som er gengivet i Politiken den 20. juni 2020.

Under 1. behandlingen af L 180 den 5. maj 2020 udtalte Marcus Knuth som ordfører for Det Konservative Folkeparti bl.a. følgende:

"Derudover vil jeg bare lige pointere, at selv om vi forventer at stemme for lovforslaget, selvfølgelig med vores ændringsforslag, mener vi jo overordnet, at for mange kriminelle får dansk statsborgerskab. Ordføreren for Enhedslisten siger: Velkommen til alle jer, der er jo ingen af jer, der er kriminelle. Til det vil jeg sige, at det måske ikke er sikkert, for lige nu ligger barren for, hvor meget kriminalitet man kan lave, ret højt. Vi Konservative mener, at hvis man overhovedet har fået en fængselsdom, skal man ikke have dansk statsborgerskab. Vi mener også, at kravene til danskprøve 3 skal være skrappe, således at det er et ufri-villigt krav; vi mener, at man skal til en samtale som en del af proces-

29. juni 2020

J.nr.: 19-001398-12

Folketingets formand

Christiansborg
1240 København K
3337 5500
ft@ft.dk
www.ft.dk

sen, og der er vi dog glade for, at regeringen i hvert fald delvis har imødekommet os med hensyn til at ville diskutere det. Så det ser vi også frem til. Men det er selvfølgelig nogle af de ting, vi forventer at forhandle næste gang, vi åbner op for forhandlinger om statsborgerskab.

Som det er lige nu, står vi selvfølgelig ved den aftale, som vi vedgik sidst, herunder også håndtrykket, og derfor ser vi frem til at stemme for lovforslaget – selvfølgelig med det ændringsforslag, som vi stiller. Tak.”

I Indfødsretsudvalgets betænkning af 11. juni 2020 over lovforslaget stillede Det Konservative Folkeparti et ændringsforslag tiltrådt af Dansk Folkeparti og Nye Borgerlige om at dele lovforslaget, således at en gruppe på 15 ansøgere ville blive udskilt til et separat lovforslag. I bemærkningerne til ændringsforslaget om deling var der ikke redegjort nærmere for baggrunden for, at netop de pågældende personer ønskedes udskilt til et separat lovforslag, og ændringsforslaget var ikke omtalt i Det Konservative Folkepartis, Dansk Folkepartis eller Nye Borgerliges politiske bemærkninger i betænkningen.

Under 2. behandling af lovforslaget den 16. juni 2020 udtalte Marcus Knuth – som du har gengivet i din henvendelse til Præsidiets – følgende i sin ordførertale:

”Jeg vil prøve at gøre det kort. Vi Konservative mener ikke, at fængselsdømte kriminelle udlændinge skal have dansk statsborgerskab. Derfor har vi bedt om at få det her lovforslag delt, så de 15 personer, som vi har hørt her i Folketingssalen har en kriminel baggrund – de har fængselsdomme – bliver sat på et lovforslag, og at resten af de rundt regnet 1.800 kommer på et andet lovforslag. På den måde kan vi Konservative, og hvem der ellers har lyst, stemme ja eller nej til den ene del og ja eller nej til den anden del.

Det havde vi sådan glædet os til i Det Konservative Folkeparti, men vi kan desværre se, at i hvert fald V og S, og så er der jo flertal, stemmer imod at dele af forslaget. Det synes jeg er rigtig trist, for man er jo ikke forpligtet til at stemme hverken for eller imod, bare fordi man deler lovforslaget. Det virker, som om der ikke rigtig er et ønske om at dele det op, således at man rent faktisk kan tage en beslutning om, hvad man har lyst til at stemme. Det synes vi er rigtig ærgerligt.

Derfor ser vi Konservative ikke anden udvej end at begære lovforslaget tilbage i udvalget til yderligere behandling, og her i den næste behandling vil vi så komme med et ændringsforslag, hvor vi beder om, at de 15 kriminelle fængselsdømte udlændinge bliver pillet af lovforslaget. Dermed kommer partierne her i Folketinget alligevel til at skulle tage stilling ved at sige ja eller nej til den del. Det havde været nemmere, at vi bare delte lovforslaget. Men vi begærer i hvert fald lovforslaget tilbage i udvalget.”

Ændringsforslaget om deling af lovforslaget blev forkastet ved 2. behandling, og lovforslaget blev henvist til fornyet udvalgsbehandling.

I Indfødsretsudvalgets tillægsbetænkning af 18. juni 2020 stillede Det Konservative Folkeparti 15 ændringsforslag tiltrådt af Dansk Folkeparti og Nye Borgerlige om, at de samme ansøgere, som ifølge det tidligere ændringsforslag om deling skulle have været udskilt til et separat lovforslag, skulle udgå af lovforslaget. Baggrunden for ønsket herom var ikke nærmere beskrevet i bemærkningerne til ændringsforslagene eller i politiske bemærkninger i tillægsbetænkningen fra de nævnte partier.

Ved lovforslagets 3. behandling den 23. juni 2020 ønskede Det Konservative Folkeparti at tage de 15 ændringsforslag tilbage, hvorefter de blev optaget af Dansk Folkeparti. Ændringsforslagene blev forkastet.

Du har i din henvendelse til Præsidiets anført, at de 15 ansøgere, som ændringsforslagene vedrører, er identificeret i et fortroligt svar til medlem af Folketinget Mette Thiesen (NB) på spørgsmål 6 til L 180. I spørgsmålet blev der spurgt, om ministeren ville redegøre for antallet af tidligere straffede ansøgere i L 180, herunder hvilke forhold ansøgerne er straffet for.

Præsidiets har behandlet din henvendelse i skriftlig procedure og skal herefter bemærke følgende:

Spørgsmålet om de retlige rammer for folketingsmedlemmernes offentlige gengivelse af oplysninger, herunder fortrolige oplysninger, om identificerbare enkeltansøgere i forbindelse med behandlingen af lovforslag om indfødsrets meddelelse har også været rejst tidligere. Der kan herom generelt henvises til Lovsekretariatets notat af 10. oktober 2013 om videregivelse af fortrolige oplysninger i forbindelse med sager om indfødsrets meddelelse. Notatet, som vedlægges dette brev, er omdelt som IFU alm. del – bilag 11, folketingsåret 2013-14.

Lovsekretariatet har i anledning af din klage oplyst, at Lovsekretariatet – i lighed med de i notatet omtalte tidligere vurderinger – anser det for tvivlsomt, om et medlem af Folketinget begår en strafbar overtrædelse af de almindelige regler om tavshedspligt, hvis fremdragelsen af de pågældende oplysninger sker som led i den pågældendes redegørelse for sin opfattelse af et lovforslag eller dele heraf eller med henblik på at orientere de øvrige medlemmer af Folketinget om lovforslagets konsekvenser i bestemte situationer. Endvidere er det fortsat Lovsekretariatets opfattelse, at strafansvar i alt fald næppe kan antages at foreligge, hvis fremdragelsen af oplysningerne sker som led i en begrundelse for, at der foreslås konkrete ændringer i det pågældende lovforslag, og at der generelt må være en meget bred margin for, hvornår udtalelser, der fremsættes i Folketinget, ikke kan siges at være fremsat i berettiget varetagelse af ”åbenbar almen interesse”.

Med hensyn til dit spørgsmål om forholdet til databeskyttelsesforordningen (GDPR) har Lovsekretariatet oplyst, at det fremgår af databeskyttelseslovens § 3, stk. 3, at loven og databeskyttelsesforordningen ikke finder anvendelse på behandling af oplysninger, der foretages som led i Folketingets parlamentariske arbejde.

For så vidt angår forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, har Lovsekretariatet oplyst, at konventionen i artikel 8 indeholder følgende bestemmelse:

”Ret til respekt for privatliv og familieliv

1. Enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance.
2. Ingen offentlig myndighed kan gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, undtagen for så vidt det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres ret og frihed.”

Bestemmelsen er – som også flere andre i konventionen – formuleret i forholdsvist brede vendinger, og en nærmere forståelse af dens rækkevidde forudsætter i vidt omfang en undersøgelse af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis.

Der foreligger ikke, så vidt det er Lovsekretariatet bekendt, praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som klart tager stilling til det rejste spørgsmål, og der synes heller ikke i den artikel, som du har henvist til i din henvendelse, at være angivet nogen afgørelser fra menneskerettighedsdomstolen, som støtter et synspunkt om, at det foregåede skulle stride mod konventionens bestemmelser. Lovsekretariatet har på den baggrund ikke grundlag for at antage, at dette skulle være tilfældet, herunder at folketingsmedlemmernes mulighed for at omtale f.eks. strafbare forhold hos ansøgere som led i den parlamentariske behandling af lovforslag om indfødsrets meddelelse skulle falde uden for den skønsmargin, som tilkommer de stater, der er forpligtet af menneskerettighedskonventionen, ved indretningen af deres retsorden.

Præsidiets kan henholde sig til det af Lovsekretariatet oplyste.

Præsidiets bemærker herudover, at Præsidiets ikke finder grundlag for at tage skridt til, at Indfødsretsudvalgets betænkning eller tillægsbetænkning nu ændres, eller at offentlighedens adgang til betænkningen eller tillægsbetænkningen indskrænkes. Præsidiets finder det af principielle grunde helt afgørende at fastholde, at en udvalgsbetænkning, herunder en tillægsbetænkning, afspejler udvalgets og dets medlemmers faktiske stillingtagen til forslaget på det tidspunkt, hvor udvalgsbetænkningen eller tillægsbetænkningen afgives. Det forhold, at et eller flere medlemmer efter afgivelsen ændrer opfattelse og f.eks. måtte ønske at tage et ændringsforslag tilbage, fører derfor efter vel-etableret praksis ikke til, at betænkningen omtrykkes eller på anden måde ændres. Endvidere taler grundlæggende demokratiske hensyn til offentlighed i det parlamentariske arbejde efter Præsidiets opfattelse klart imod, at offentlighedens adgang til udvalgsbetænkninger indskrænkes.

Præsidiets foretager sig herefter ikke mere i anledning af din henvendelse.

Med venlig hilsen

Henrik Dam Kristensen